

निराबाधा त्वयि हते सैरिन्ध्री विचरिष्यति । सुखमेव चरिष्यन्ति सैरिन्ध्याः पतयः सदा ।
 ततो जग्राह केशेषु माल्यवत्सु महाबलः । स केशेषु परामृष्टो बलेन बलिनाम्बरः ।
 आक्षिप्य केशान्वेगेन बाह्वोर्जग्राह पाण्डवं । बाहुयुद्धं तयोरासीत् क्रुद्धयोर्नरसिंहयोः ।
 वसन्ते वासिताहेतोर्बलवद्भजयोरिव । कीचकानान्तु मुख्यस्य नराणामुत्तमस्य च ।
 बालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रोः पुरेव कपिसिंहयोः । अन्योऽन्यमभिसंरञ्चौ परस्परजयैषिणौ ।
 ततः समुद्यम्य भुजौ पञ्चशीर्षाविवोरगौ । नखदंष्ट्राभिरन्योऽन्यं घ्नतः क्रोधविषोद्धतौ ।
 वेगेनाभिहतो भीमः कीचकेन बलीयसा । स्थिरप्रतिज्ञः स रणे पदान् चलितः पदं ।
 तावन्योऽन्यं समाक्षिप्य प्रकर्षन्तौ परस्परं । उभावपि प्रकाशेते प्रवृद्धौ वृषभाविव ।
 तयोर्ह्यासीत् सुतुमुलः सम्प्रहारः सुदारुणः । नखदन्तायुधवतोर्व्याघ्रयोरिव दृप्तयोः ।
 अभिपत्याथ बाहुभ्यां प्रत्यगृह्णादमर्षितः । मातङ्ग इव मातङ्गं प्रभिन्नकरटामुखं ।
 स चाप्येनं तदा भीमः प्रतिजग्राह वीर्यवान् । तमाक्षिपत् कीचकोऽथ बलेन बलिनां वरः ।
 तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा । शब्दः समभवद्दोरो वेणुस्फोटसमो युधि ।
 अथैनमाक्षिप्य बलाद्गृह्मथे वृकोदरः । धूनयामास वेगेन वायुश्चण्ड इव द्रुमं ।
 भीमेन च परामृष्टो दुर्बलो बलिना रणे । व्यसन्दत यथाप्राणं विचकर्ष च पाण्डवं ।
 द्रुपदाकलितं चापि क्रोधात् द्रुतपदं स्थितं । कीचको बलवान् भीमं जानुभ्यामाक्षिपद्भुवि ।
 पातितो भुवि भीमस्तु कीचकेन बलीयसा । उत्पपाताथ वेगेन दण्डपाणिरिवान्तकः ।
 स्पृष्ट्वा च बलान्मत्तौ तावुभौ सूतपाण्डवौ । निशीथे पर्यकर्षेतां बलिनौ निर्जने स्थले ।
 ततस्तद्भवनश्रेष्ठं प्राकम्पत मुहुर्मुहुः । बलवचापि संक्रुद्धावन्योऽन्यं प्रतिगर्ज्जतां ।
 तलाभ्यां स तु भीमेन वचस्यभिहतो बलो । कीचको रोषसन्तप्तः पदान् चलितः पदं ।
 मुहूर्त्तं तु स तं वेगं सहित्वा भुवि दुःसहं । बलादहीयत तदा सूतो भीमबलादितः ।
 तं होयमानं विज्ञाय भीमसेनो महाबलः । वचस्यानीय वेगेन ममर्द्देन विचेतसं ।
 क्रोधाविष्टो विनिःश्वस्य पुनश्चैनं वृकोदरः । जग्राह जयतां श्रेष्ठः केशेभ्येव तदा मृगं ।
 गृहीत्वा कीचकं भीमो विरुराव महाबलः । शार्दूलः पिशिताकाङ्क्षो गृहीत्वेव महामृगं ।
 तत एनं परिश्रान्तमुपलभ्य वृकोदरः । योजयामास बाहुभ्यां पशुं रशनया यथा ।
 नदन्तश्च महानादं भिन्नभेरीसमस्वनं । भ्रामयामास सुचिरं विस्फुरन्तमचेतसं ।
 प्रगृह्य तरसा दोर्भ्यां कण्ठं तस्य वृकोदरः । अपीडयत कृष्णायास्तदा कोपोपश्रान्तये ।
 अथ तन्मग्नसर्वाङ्गं व्याविद्धनयनाम्बरं । आक्रम्य च कटीदेशे जानुना कीचकाधमं ।
 अपीडयत बाहुभ्यां पशुमारममारयत् । तं विषीदन्तमाज्ञाय कीचकं पाण्डुनन्दनः ।
 भूतले भ्रामयामास वाक्यं चेदमुवाच ह । अद्याहमनृणो भूत्वा भ्रातुर्भार्यापहारिणं । शान्तिं लब्ध्वाऽस्मि परमौ हत्वा सैरिन्धि
 कण्ठकं ।